

EGERER POSTA.

HETILAP.

EGYSZERSMIND A HEVESMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET KOZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési díj: egészévre . . . 4 frt o. é.
" " félévre . . . 2 " " "
" " negyedévre . . . 1 " " "
Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetéseket elfogad

EGERBEN a kiadó (halpiacz 239. sz.), vagy a szerkesztő a lyceumi nyomdában;
GYÖNGYÖSÖN Fehér Zsigmond gazd. egy. üzletben, vagy Poplan E.
Könyvkereskedése; MISKOLCZON Fraenk B. könyvkereskedése — és minden
cs. k. postahivatal.

Hirdetéseikért

fizetnek minden háromszor hasábjott sorhely
után 6, másodsorú közvetételeknél 5, harmad-
sorúknál 4 kr; azonfelül bélyegadó fejében
minden hirdetésről 30 kr o. é.

I. évi folyam.

6. szám.

Februarius 9-én 1862.

KÖZÜGYEK.

Az életbiztosításról.

I.

Mi az élet biztosítás?

Oly esábteljes e cím: „életbiztosítás,“ hogy találkoznak, kik ezen cím alatt valamely tulvilág-jellemmel való szövetkezést vélnék rejteni; s merit tulvilági szellemek erejében, vagy legalább azoknak az emberekkel való szövetkezésében nem hisznek, az egészet emberesalás, ámitás, ugynevezett „humbug-“nak nevezik; s ennek következtében a cím után mellőzik a dolgot.

Azt hiszi a szives olvasó, hogy regét beszélünk? Korántsem. Sőt az embereknek félig polgárosult alsóbb rétegeiben léteznek olyanok is, kik épen azért, mert a főnebbieket nem tartják lehetlennék, az életbiztosító társulat irodájában megjelennek s a pápaszemes tisztviselőhöz szent borzadással közlelődvén, ily kérdéssel állnak elő: Jó helyen járok-e uram? itt van-e az életbiztosító intézet? Természetesen erre a válasz az, hogy igen. Erre a jövevény öszveborzad, körültekint; s mert sem halálft, sem égő viaszgyertyát és egyéb ilyetén dolgot nem lát, nagy álmélkodva végig nézi az egész hivatal-helyiséget; s végre újra kérdést tesz: hogy de mégis, jó helyen járok-e, uram! én az életemet kívánom biztosítani; beteges ember vagyok, mesterségemre tákács, nyolez élő gyermekem van, most becsületes keresetem után becsületesen nevelem őket; de mi lesz belőlök, uram, ha elhalok? Ismét körültekint s esendes hangon, félig sügva folytatja: szeretném ha még vagy 15 évig élhetnék? Hát uram, jó helyen járok-e, itten biztosíthatom életemet? Ma a Vasárnapi Ujságban olvastam, hogy nem rég keletkezett itt Pesten oly intézet, melynél lehet az embernek életét biztosítani.

Ez nem mese, hanem történt dolog; s nem egy, de több hasonló eset adta elő magát. De nem is esoda; mert valóban e cím: „életbiztosító társulat“, oly tulvilági fennen szóló cím, hogy könnyen a „nines többé kopasz fej“, „nines többé fogfájás“ stb nagyhangu hazugságok sorában regisztráltatik a felületes ezimolvasásnál tovább nem avatott által.

Nem kételkedünk benne, hogy olvasóink igen jól tudják, hogy az életbiztosító társulat épen ellenkezője annak, mit humbugnak, üres, kongó, cifra szóval való csalásnak nevezünk; nem is azért hoztuk elő emez előzményeket, hanem azért, mert tudjuk, hogy az eszme hazánkban eleddig nem népszerű. Nem népszerű azért, mert új, mert ismeretlen, s végre mert az eddig volt hasonló vállalatokról nem sok dicséret hallott a sokszorosan esalott magyar közönség; végre mert emez körülmény hazánkban teljesen csecsemő éveit él.

Külhóban nines száma az életbiztosító társulatoknak; Angliában több van száznál, milliomokra menő üzletet képezve az angol nép nem kis szerenéséjére.

Az életbiztosításnak, ha az — mint nálunk az első magyar biztosító társulat alapítói, részvényesei, igazgatói végre nagy pénzereje biztonságul szolgál — nem alapnékül, nem egyedül és kizárólag nyereszkedő üzlet gyanánt kezeltek; erkölcsi és anyagi jó hatása elismert tény.

Valjon azon iparos, kit előző sorainkban láttunk az életbiztosító társulat hivatalshobájába lépni, ki nyolez élő gyermeknek atyja, ki mig él, keresetével biztosítja gyermekei növelését — nem nyugton állhat-e, ha tudja, hogy halála után van, ki gyermekei sorsát enyhíteni fogja; van ki az elhalt apának megszűnt keresetét pótolja: mert a gondos apa minden egyes gyermekének sorsáról gondoskodott, midőn halála után kifizetendő tőkét biztosított. Ha

ma meghal a kereső, halála után a biztosító intézet ama tőkét kifizeti s azon tőkeösszeg biztosítja az árvákat! Ezért nevezetik és méltán ezen intézet „biztosítónak.“

De vegyünk fel egyéb esetet. Valamely katona, vagy gazdatisz, kinek jelen állása biztos levén, életében nines miért busulnia, hogy szeretett nejét vagy gyermekét szükség érhesse; keresete biztos és bőven elég arra, hogy becsületesen éljen, táplálkozzék, ruházkodjék, sőt nem kevés kényelmet is élvezhessen; de ha ma meghal, özvegye s gyermeke a bizonytalan sors hányatásainak, tán a nyomornak és inségnek néz elébe. Ezen tudat a jelen öröm perezeit örömmel tölti el, s a legboldogabbnak látszó egyén titkos sohajtással néz a bizonytalan jövő elé! Keresete a jelent teljesen kielégíti nem csak, de évenként tetemes öszveget képes megtakarítani s ha Isten életét csak tíz-husz évre is nyújtja, szép összeget képes vagyonul megszerezni.

De ki biztosítja e boldog egyént s kedves családját, hogy ép, egészséges kereső apa tíz-husz évig él? Ki biztosítja, hogy a ma viritó erős férfi nem lesz-e holnap por és hamu? Bizonyára senki, mert életünk Isten kezében van!

Az életbiztosító intézetnél biztosítja életét, nem hogy husz évig fog élni, hanem hogy azon esetre; ha nem él husz évig, husz évi, vélhető keresete családjának biztosíttassék! És aligha lesz szüksége arra, hogy évi keresetének megtakarítható egész öszveget fizesse be évenként, hogy eme boldogító tudatot biztosíthassa magának — mint a közelebbi cikkekünkben fogjuk kimutatni, midőn az életbiztosítás egyes ágainak részletes leírását tárgyalandjuk.

A szegény napszámos, a házatlan szeller ember, ki mindennapi munkájával, munkájának veritékével keresi mindennapi kenyerét, fájézzettel néz a szomszéd negyedtelkes gazda édes gyermekére; hej mert annak lesz mit enni akkor is, ha apja elhal; de mit tegyen az ő egyetlen gyermeke, ha a kereső elhal! — Mivé legyen, hanem mások irgalmára szorult szegény nyomorult árva! Hej ha csak egy száz forintot ekká s hagyhatna rá, nyugodt lélekkel nézne a világetet elébe, nyugodt lélekkel gondolna azon esetre, ha véletlenül kiszólítja a halál az élők sorából. Néhány krajczárt fizet havonként az első magyar életbiztosító társulat pénztárába, s halála esetén a kívánt száz forint özvegye vagy gyermeke részére kifizetetik, kikerül ebből az orvosság, temetés költsége, s a főlöleg biztosítja, hogy nem marad hoppon az árva; mert bizony száz forint tőke mellett szivesebben akad rokon, ki az árvát föl fogja s könnyebben akad legény, ki a jó gyermeket hozományostul együtt megszerezze!

És nem nyugodtabb, nem boldogabb-e ezen önzértevel a kézmives gazda, katonafisz, vagy napszámos szeller, ha tudja, hogy övét biztosítja; nem emeltebb föl jár-e, nem serényebben ügyekszik-e földadatában eljárni, ha tudja, hogy keresetének fölös gyümölcse egykor vagyont szerez maradékinak.

A vagyon a függetlenség alapja; s ki ne szeretne, hogy legyen vagyona, hogy lehessen független, s valjon végre az államnak nem jobb-e, ha polgárai vagyonosok, függetlenek? *Visontai.*

Eger város főorvosának hivatalos jelentése 1861-ik évről.

(Vége.)

III. Orvos-rendőri intézkedések.

a) A védhímlő beoltása bár a köznép nagy el-lenszenvével találkozott, mindazáltal kitelhető erélylyel folytatott; a városi főorvos felügyelése mellett a városi sebész levén hivatalosan a beoltással megbizva, ennek kimutatása szerint Egerben a sikeresen beoltottak száma 721.

b) Az aggasztólag elterjedt bujakór elhárítása tekintetéből a kéjhölgyek hetenkint egyszer reggeli

órakban a városi sebész által vizsgáltattak; s mint hogy erre erélyesebben kenyszerítették mint a múlt években, az előfordult bujakóros esetek gyérebbé s kevésbé megrögzöttek voltak. Vizsgálat alatt voltak ez évben összesen 51, ezekből bujakóros találatott 23. (lásd 33 alatt).

c) Lelenez ez évben nem találatott.

d) A kisedővő intézetet több lelkes polgárok bizgalma a múlt évben ismét létrehozta; s mind a mellett, hogy annak a kezdet nem csekély nehézségeivel kelle mindekkorig küzdenie, még is örvendetes gyarapodásnak indult; sajnos hogy egy huzamos gyermek-járvány jöven közbe, sokakat részint meggátolt, részint elidegenített az intézettel.

e) Az élelmi szereket általában, valamint az italokat s konyhaedényeket illetőleg a kellő felügyelés nem mellőztetett; mikre nézve — ha szükséges volt — kémleli vizsgálatok sem mulasztattak el.

f) A testi tisztaság s az egészség fentartására szolgáló intézetet két helybeli meleg fürdőnkben bírnak, melyek szintén orvos-rendőri felügyelet alatt állanak; a fürdőszok ez évben eléggé kedvező levén, számos látogatóval bírtak; sajnos hogy köznépek nagy része az egészségre oly szükséges testi tisztaság fentartására semmit nem ügyel.

IV. Átalános észrevételek.

A lakosság általános egészségi állapotán végig tekintve, abból megnyugtatóbb adatokat — mint már több évektől — most sem merithetünk; a lakosság minden rétegében folyvást szaporodó buja és görvélykór, s ezekből gombaként sarjadzó sok más kórnek a lakosságnak nem csak erkölcsi jellemét, de testi épségét is megrontják, s igen sok esetben ténakreteszik; okait múlt évi hivatalos jelentésben elsorolám, de bár mindenki az egészséget legfőbb kincsnek vallja, még is midőn égető politikai kérdések vannak napi renden, az egészségügyi rendezése — melytől pedig minden álladalomnak hatalma s ereje leginkább feltételeztetik — messze háttérbe szorul, s közönségesen csak akkor kerül szönyegre midőn már egyéb érdekes tárgy ninesen. Így tehát alig van egyéb hátra, mint türelemmel elvárni egyfelől ama boldogabb idöket, másfelől egyszerű életmód, és főleg a nemi ösztön illő körlátain tul nem csapongó tartózkodás által fajunk épségét, mennyire hatalmunkban áll, és mennyire erkölcsi és hazafias köteletségünk, nem csak fentartani de előmozdítani is.

Kelt Egerben, január 15-én 1862.

Dr. Daubrova Ignác,
Eger város főorvosa.

Hevesvármegyei Gazd. Egyesület igazg. választmánya 1862-ik január 13-án tartott rendes havi ülésének jegyzőkönyve.

Jelen voltak: elnökök Berecz Ferencz elnöke mellett, báró Beust Ödön alelnök, Győrffy Ignác, Bajza Antal, Kürthy Antal, Mahócsky Antal, Deseffy Jób, Zatykó József, Kovács József, Pongrácz Bonó, Bíró Albert, Orszó József, Sikk Ignác, Kürthy János, Balogh József, gróf Szapáry Imre, Köszöghy Mihály, Farkas János — választmányi és számos egyesületi tagok.

1. Elnök üdvözlőlvén az oly szép számban egybegyűlt egyesületi tagokat, lelkes szavakban szölt az egyesületi működés hasznosságáról: hogy a mit egyesek ereje nem képes kivinni, az öössesített erőekkel könnyen létesíthető. E volt egyesületünk alakulásának célja: hogy tudnillik többéink fillereit és közreműködése által meggyünk s közvetve édes hazánk anyagi jóléte a mezei gazdálkodás és azzal öszveköttött ipar terén előmozdítassék, gyarapíttassék; e célból kívánta egyesületünk múlt év dber 15 — 17-iki termény és iparkidatását rendezni. Minthogy pedig a mezei gazdálkodás egyik nélkülözhetlen feltétele a jó, szorgalmas, értelmes és becsületes cselédség, ezeknek megjutalmazásáról is lön gondoskodva, miről a kizsantandó jutalmak teendnek tanúságot. Egyesületünk korlátozott pénzbeli viszonyai következtében az anyagi jutalmak kifizetésénél nem tévesztette szem elöl, hogy kevés pénzerejével rendelkezhetik s e szerint a pénzbeli jutalmak aránylag csekélyebb öszvegekben alapítottak meg; azonban azt hiszi elnök, miszerint azon morális jutalom, mely az egyesület szakfőiből alakított bíráló ösztályok által megítélt dicsérő oklevelekben adatott az illetőknek, becsesebb előtte az anyagi jutalomnál, s jutalmazva érzendi magát azon öntudat által, hogy az imádozt haza iránti kötelesegteljesítésében az előfordult alkalmat felhasználni iparkodott. Lelkes szavait a haza éltetéséül végezte. — Közlekedéssel fogadott eme elnöki beszédet a gyűlés „éljen a haza“ kiáltással zárta be.

2. A mai napra kitűzött kiosztása a kiállítási díjak és okleveleknek a jelenlevők közt megkezdett; és pedig a megítélt eselődjuttalmak mind, az iparjuttalmak Streitman Józsefén kívül távolléte miatt szintén mind, a termény és bornál szintén számos oklevelek kézbesítették az illetőknek; a jelen nem voltakak leendő megküldése illető okleveleknek az egyesület titoknokára bízatik.

3. Olvasztatott az ig. választmány 1861-ik évi dber 18-án tartott ülésének hitelesített jegyzőkönyve, mely tudomásul vétetvén, a jelen jegyzőkönyv hitelesítésével Kürthy Antal és Pangrácz Bonó bízottak meg.

4. Az inént kiosztott iparjuttalmakból a következő iparosok: Balázs József, első jutalmát 5 fót, Medveczky József szintén 1-ső jutalmát 5 fót, Bosko Gábor 2-ik jutalmát 3 fót, és Rusznyák József, 2-ik jutalmát 3 fót, — az egyesület pénztára gyarapítására ajándékozták. Köszönettel fogadta az ig. választmány az illetők ajándékát, utasítván az egyesületi pénztárnok az ajándékozott 16 forint számadába vételére.

5. Az egyesületi pénztárról szóló dberhavi kimutatás szerint bevételek dberhóban 814 frt 64 kr.; kiadott 567 frt 60 kr.; pénztári maradvány januárhó 247 frt 4 kr. Megjegyzendő, hogy a fenebbi bevételi összegben az egri takarékpénztártól felvett 400 forint költsön is befoglaltatik.

6. Minthogy az egri takarékpénztártól a 400 forint váltóra van felvéve, ha a váltó lejártáig az egyesület pénztárába nem gyűlne be annyi pénz, hogy ezen tartozást ki lehetne fizetni, megbízatik alelnök Berecz Ferencz, a váltófizetés határideje meghosznabításának eszközésével.

7. Egyesületi rendes tagúl bejelentett Malatinszky György egyhangy szavazattal bevételvén, utasítatik az egyesület pénztárnoka, illető évdija számadába vételére.

Jegyzette: Fehér Zsigmond, m. k.
Hitelesítette: Kürthy Antal, m. k.
Pongrácz Bonó, m. k.

LEVELEZÉSEK.

Pesti levelek.

XIII.

Lehet-e nagyobb öröme a kertésznek, mint mikor annyi gond- s fáradsággal ápolt virágaiból egy szép csokrot köve, azt urának asztalára leteszi? Igy vagyunk mi is, habár nem mint kertészek, de mint egyszerű bojtárok, midőn a társadalom nagy kertjéből, annak dudvát és bojtoryányt ugyan elég buján, de nemes virágot vajmi gyéren termő virággyairól egy-egy becses csokrot fűzve t. olvasóink asztalára letehetjük; ilyenkor aztán csak fokozódik örömünk, ha még azt is elmondhatjuk, hogy ennek minden szála hazai termés, annak magva a hazai felkésedés méhében fogamzott, tövét a nemzeti részvét könyei táplálták, leveleit a keblek soha ki nem haló reménye festette zöldre, százsorszép virágába a honszerelm ihlette a bájoló illatot. — A virágokat, melyekből t. olvasóink számára egy becses csokrot fűzni szándékozunk, a legutóbbi napok termették nekünk. Ezek közül először a febr. 2-án az irói segélyegylet javára megtartott kellemes társalgás s művészi előadások hallgatásában lefolyt valódi élvezetes estét említjük meg. Kedélyes otthoniasság, s közebe közbé Reményi hegedűje, Markovics Ilka, Bignio stb énekei, Prielle Kornélia szavalata fűszereztek ez összejövetelt, melynek maradandó emléke, a czél csak lelket s életet tudott teremteni, mint fog egykor e czél kivitele annyi, munkában elagott irodalmi napszamosainak végnapjaikban nyugalmas perczet, s jól megérdemelt pihenést szerezni. — A második, mit megemlíteni akarok, az e hó 4-én tartott „Szent-László-Társulat“ közgyűlése, melyen Danielik püspök államnani nézeteit fejtegette, s a társulat tudomást vön ama nagyszerű hatásról, melyet ez újonan keletkezett intézmény az ország minden rétegében lelt. Ezután párnára 6-án a Szent-István-Társulat ülésezett; munkálataiban bülesen állítja előnkbe az elvet, s annak eredményét: „mit képes előállítani az egyesült erő!“ De „venio nunc ad virum fortissimum,“ — jövök most nemzeti irodalmunk templomához, melyben csak tiszta szív s nemzeti szellem imádhajja Istenét, hol szépirodalmunk szeplőtelen hurjain zenghetnek honszerelmet a muzsák; — jövök most az elnyemott, de meg nem semmisült — hisz a testet megölhetik de a lelket nem — „Kisfaludy Társaság“ feltámadási ünnepélyéhez, mely a mily fontos s nagyszerű szellemi életünk tová fejlesztésében, ép oly érdekes annak minden mozzanata olvasóim előtt. — Febr. hó 6-ára tehát épen „Kisfaludy Károly halála napjára esett az ő nevét viselő társulat feltámadási ünnepélye. Ime a szellem diadala az anyagiság fölött, a szellem diadala, melyet épen e társulat kíván még drága borostyánokkal ékesíteni. A gyűlés megtartása, mely alakulásától számítva a XII-ik, már rég hirdetve levén, a muzeum fényterme jökor megtölt a fényes s nagyszámú közönségtől várva a gyűlés megnyitását, melyet aztán a legnagyobb érdekeltséggel hallgatott végig. A megnyitó beszédet b. Eötvös tartá, s rövid pillanást vetett korunk materialismusára, s különösen honi irodalmunknak a külföldi regényirodalom meg nem választott átültetése általi megmetelyeztetésére. E bajon csak úgy véli lehetnek az orvoslást, ha a rossz irodalom helyett jót ültetünk, mely czél épen a „Kisfaludy társaság“ tűzé maga elébe. Ezu-

tán a titoknok rövid történetét vázoló a társulatnak a legutóbbi ülésétől, mely 1848. febr. 6-án volt. Előadá, hogy a lefolyt 48-iki küzdelmek után jeleseink miként igyekeztek a társulat munkásságát életbe léptetni: de a benyújtott kérelmek csak 1858-ban hallgattattak meg, s az alapszabályok többszöri módosítása után végre, 1860-ban ismét felderült hajnala, mely hogy áldást derítő fényes napja legyen, a nemzet egyetemes gyámolítását veszi igénybe. Majd felolvasta az alapító s pártoló tagok neveit, melyek között Egernek minden szepet és jót pártoló közönségéből csak egyet sem vehettünk ki — pedig ugyancsak oda figyeltünk ám! Tudjuk mi azt, hogy annak oka nem a részvétlenségben, de az eddig oly súlyosan reánk nehezűd körülményekben fekszik — s bizony reméljük, hogy a XIII-ik ülésre Eger közönsége itt is sietni fog saját hagyományos helyét elfoglalni. Rendelkezhetők tökéje a társulatnak a titoknok jelentés folytatán 7 ezer s pár száz fra rug. Ezután Tóth Lőrincz tartott emlékbeszédet Vahott Sándor fölött, melyet Szász Károly „Lőrántffy Zsuzsanna szönyege“ czimű költeményének felolvasása előzött meg. Majd Arany tartott felolvasást Tolldyának folytatásából, s Jókay a „Babel“ elbeszéléssel tartotta a közönséget érdekeltségben; végül a zárzóban ama remény tolmácsoltatt a társulat nevében, hogy a nemzet ez intézetet is saját jóléte s emmívelődése érdekében pártfogása alá veszi. Megemlítendőnek tartom, hogy a színházak a megelőző estéken diszeloadásokat tartottak s nagy költsön emléket híven tükrözték lelki szemünk elé. — Mielőtt soraim bezárnám egy Szolnokon a törökszentmiklósi gazd. egyleti kert megvételére rendezendő előadásra figyelemzetem olvasóimat, mely érdekes estélyen „Fenn az ernyő nincsen kas“ szindarabban Fazekas Sarolta, s Fazekas Klára nővérek, Kövér Mukiné urhölgy, Szodoray Gizella urhölgy, gr. Szapáry Iván, Losonczy Antal, s Fehér Miklós fognak résztvenni. Fazekas Irma, gr. Waldek Irma, és Kemény urhölgyek zongorázni fognak, Polgár Józsi kis fia hegedűlni fog.

HAZAI TUDÓSÍTÁSOK.

— Amostani helyzet és kormányserkezet ferdesége mindinkább kitűnik a bécsi lapok tulheves vitáiból, melyek az ugynevezett alkotmánykérdés tárgyában folytattatnak. Schmerling organumai természetesen még most is ágaskodnak s főnökük tanai mellett viaskodnak, holott annyira ment a dolog, hogy követők hiánya miatt közelebb a reixráth tilést sem tarthatott. Nem irigyeljük a czimeket, melyekkel a Lajthán-tuli lapok a február 26-ika apostolait illetik; csak néhány sort idézünk a „Vaterland“-ból, a dühös „Donau Ztg“ azon állítására, mintha Austriának február 26-ika és az absolutismuson kívül más választása nem volna.

„Az öszves pártok, sőt az előhaladó emberiség nevében tiltakozunk ezen felfogás ellen — mond a nevezett lap. Lealaesonyítja ez a keresztény uralmat, kinostort helyez a keresztel diszített fejedelmi páleza és zsarnokságot az erkölcsi szervezet helyébe. . . . Mi tudjuk, hogy a császár új jogot nem teremthet és teremteni nem akar, sőt önmaga javáért az ilyesmit meg sem szabad kísértenie. . . . Absolutismus és február 26-ika?! Az nem aut-aut, hanem ugyan egy dolog. Teljességgel nem vágyódunk azon organismus után, melyet a D. Ztg. előnkbe tálatb. — Csodálatos, hogy mások vitakoznak a mi ügyünk felett, mi meg hallgatunk bölesen; különben nincs is min vitakoznunk: ügyünk tiszta s világos levén, mint a nap. Legfelebb a „Sürgöny“ erélyes bécsi levelezője jámbor mosolylyal s öntudatos jog- s igazságérzettel válaszol olykor-olykor, midőn t. i. a O. P. féle zeitungok őt is a rebellisek categoriájába sorozzák. — Itt aztán lehetlen, hogy eszünkbe ne jusson az orleausi püspök böles állítása: hogy t. i. minden rossz s ily a társadalmi viszonokok bajai is a szavak értelmének felforgatásából erednek. Eddig ugyanis a törvénybontókat neveztek rebelliseknek; minket meg ellenkezőleg a törvényekhez való ragaszkodásért tisztelnek meg e czimmel.

— A P. Ll. Szerint valamint Magyarországbán egy Erdélyben is az ujon kinevezett főispánok és királybirák biztosítottak a felől, hogy mostani fizetéseitek huzni fogjak akkor is, ha politikai változások következtében hivatali működésök megszűnnék. A jászkun kerületek tisztikara is megalakult. Mint a névsorból látjuk, az alkotmányos tisztviselőknek nagyrésze megmaradt.

A szab. kir. városokban, — mint a S. értesül, — a kültanácsosok az 1848 előtti alapokon fognának szerveztetni. Mint a „S.“ illetékes helyről értesül, Magyarország helytartója Dobránszkyt, ismeretes köriratának a hirlapokban tett közzététele miatt maga igazolására tüstént fölszólította; minek folytán várható, hogy ezen ügy a jogosság és mélytányosság szerint fog elintéztetni. Véleményünk szerint az e féle hazafiatlan törekvéseknek, melyek az oszthatlan magyar korona alá tartozó népek közötti kölcsönös egyetértés megingatására, s az ország szétszaggatására irányozvak — szigorubb megrovása is a méltányosság körébe tartoznék.

A „Botschafter“ jó irányu bécsi lap szerint jelenleg igen bajos meghatározni, hogy a magyar kérdés ügye a bécsi kormánykörökben minő stádiumon

áll. Az ügy főpontja — mint képzelhető — leginkább az ország alkotmánya körül forog, miután az eddigi — alkotmányosoknak keresztelt — újabb kísérletek, melyeknek minden mozzanatából a Bach-féle centralistikus törekvések tütték föl fejüket — épen nem feleltek meg a bécsi kormány által táplált vérmes reményeknek. Más részről írja a nevezett lap — a szerb vajdaság visszaállításának ügye sines oly közel kilátásban, mint azt az érdekllett jó urak előre is nagy szóval kürtölték, annál inkább, miután ehhez még a vallási kérdés is csatlatkozik, azon kérdés tudniillik, hogy a g. n. egyesült egyházhoz tartozó szerbek és románok ugyanazon (a karloviczi) egyházfönök alá tartozzanak-e, vagy a románok — saját ohajtásuk szerint — különváljanak?

— Az I. T. bécsi levelezője szerint a szerb vojvodina visszaállítására sem a fejedelem sem a magyar kormányférfiak nem hajlandók, sőt Magyarországnak bárminek szétdarabolásának eszméjétől a miniszterium nagyrésze is idegenkedik. A szerb népváldói értelmisége csak annyit követel nemzetisége biztosítására, mennyit a többi nem magyarajku népek, s ezt is csak a törvényes magyar országgyűlés útján kívánja elintéztetni. Különös, hogy még is annyit lármáznak a Bach rendszer alatti vajdaság visszaállításáról, holott a szétszalott magyar országgyűlés nyiltan kimondá, hogy a különajku nemzetiségek méltányos ohajtásainak teljesítését legelső teendői közé sorozza, s hogy ezt be nem válthatta, nem rajta mult.

— Még most is találkozik itt-ott egy-egy jámbor centralista, ki nem akar azon boldogító álmáról lemondani, hogy a magyarokat a bir. tanácsban szinről szinre láthatja. Legközelebb a Wand“ban egy ily uri ember terjedelmes cikket irt, előadván ebben saját nézeteit s terveit, melyek által a bécsi lapok által jelenleg oly sokszor emlegetett kiegyezkedés volna létesíthető. E cikksorozatira igen elmésen jegyzi meg egyik fővárosi lapunk, hogy ezen ur tulajdonképen Deák által akarná a magyarokat a reixráthba bevinni.

— Az erdélyi udv. kancellariában — mint a „S.“ írja rendkívüli tevékenységgel dolgoznak az erdélyi országgyűlés mielőbbi összehívását illető munkálatok befejezésén. E nagy szorgalom gyaníttatja egybszernind a munkálatok terjedelmességét, melyekről közelebbi adatok még nincsenek tudomásra juttatva.

— Testvérhazánk, Erdély, most van az újabb átalakulások, s ezekkel járó sanyaruságok szerencsétlen vajudásaiban, melyeknek egy részét már mi itt, a Királyhágón innen, nagy nyomoruságosan átgázoltuk. A megyék a lehető leglasabban szerveztettek, bár az alk. tisztviselők nagyrészt lemondottak. Aranyos székben a lemondott tisztikar, új szerveztésig szolgálni ígérkeztek; de ezt a királybirói helyettes nem vette figyelembe, hanem az ujonezozás körüli munkálatokat volt es. kir. rendelkezés alatt álló hivatalnokokra bízta. — Décs város alk. tisztviselőinek lemondása nem fogadtatott el, hanem a kormányserkezet e helyett a tanácsra szigoruan ráparancsolt, hogy az ujonezozást felelősség terhe alatt hajtsa végre. Tanácskozniok azonban csak a város anyagi ügyeiben szabad. Kézdi-Vásárhely jan. 20-iki bizottm. ülésében az ismert legf. rendeletek felolvastatván, a bizottmány a nemzet östörvényeinek visszaállításáért fölrini elhatározta. Tehát ott még csak a feliratozásnál vannak, s ily még sok van hátra. — Különben — erdélyi hírek szerint — ott az adóexecutió nagyban foly. Sőt olyan eredeti esetek is fordulnak elő, hogy az ujon vásárolt birtokok tulajdonosaitól még azon adóhátralékot is behajtják, melylyel az eladó tartozik azon időről, midőn még ő volt tulajdonosa eladott birtokának.

IRODALOM.

Azon új lapok közül, miket az 1862-ik év vilagra hozott, mint igen kedves tüneményt mutatjuk be t. olvasóinknak a „Gombostü“ czimű szépirodalmi divatközlöny.

Egy, nők számára szerkesztett laptól méltán megkivánjuk, hogy ne csak külseje legyen elegans, hanem tömött, változatos és érdekes tartalma által a műveltséget terjeszse, és az erkölcsi érzetet soha ne sértse. A „Gombostü“ — eddig megjelent 10 számból itelve — nemcsak az igényeknek felel meg, hanem szerkesztője ügyzeretettel s finom tapintattal tudja kiszemelni mindazt, mi lapjának becset és érdekét emeli; azért e lapot t. nőolvasóink főleg pedig az egri lelkes nők pártoló figyelmébe ajánljuk. — Dolgozó társai között Tompa, Szász Károly, a kedvestollu Vadnay Károly s más jeleseink neveivel találkozunk. Megjelenik hetenként kétszer két-két iven negyedrét elegans alakban, hoz igen csinos divat- s arczképeket. Előfizetési ára félvére 6 fr. Előfizetéseket folyvást elfogadunk. — Hogy pedig ajánlatunkat igazoljuk, izlelőnk ide igtatjuk belőle Tompa M. gyönyörü költeményét:

A gyászoló.

Korán hagyád el, oh hölgy! nyoszolyád,
Könyvüddel korán meglocsolád
Az imazsámolyt, hol térdelsz vala:
Igy jött reád az új év hajnala!
Imádkozó ajak . . . síró szemek . . .
Az ó évtől is így váltál te meg!

Szo
Ven
Aja
Nem
Ma
Te

Egy
A s
Akk
Az
Mik
Beh

Hár
Egy
Awy
— S
Aztá
Anyj

S ki
Egy
S ha
Egy
— E

Ki l
Mely
De b
Az é
Ki á
Az é

Oh, á
Mely
A sz
Min á
Az a
S az

Ki ve
Hité
Az á
Mig á
Siral
Hof é

Ne ba
Nem
Mely
Gúny
Nem
A kö

Oh n
Körö
A hon
Tette
Nem s
Borus
Nem h
Annak

Ismét fele
nak az „E g
hetilapot.
E lap min
lent meg az u
tat, mert 3 hór
ki eddigi szá
dött: hogy nem
ismeretek leg
mint maga igé
könyvekből so
dióhéjban fogl
Tanulhatunk b
ez olesó, szerr
ajánljuk. Előf

— Közsze
sodalispánunk
szabadult meg
kezdése óta e
lovass katonata
ért, hanem adó
gyak alatt. El
rombolás stb n
vására a meszá
mászát tesz.
— E hó 2
intézte egy e
kek által előá
nyes csoportoz
az előadott ala
ledő öríaskigyé
déleli Mária-t
jos tapsra s lel
atyánk s örökö
mezű anygalok
czimerével és h
által fennmutat
alatt a physhar
zengé. — Az é
mulatsága, sa
kanonok ur ö
zárta be.
— A bihar
nos, nem érhe

szepelhető — legin-
ül forog, miután az
terestelt — újabb
zzanatóból a Bach-
tték föl fejeiket —
ormány által táp-
résről írja a neve-
zaállításának ügye
azt az érdekelt jó
tték, annál inkább,
kérdés is csatlá-
gy a g. n. egyesült
ománok ugyanazon
artozzanak-e, vagy
szerint — különvál-

szerint a szerb voj-
jedelem sem a mar-
ndók, sőt Magyaror-
nak eszméjétől a mi-
kedik. A szerb nép
követel nemzetisége
nem magyarajkú né-
magyar országgyűlés
lönös, hogy még is
szer alatti vajdaság
szlatott magyar or-
gy a különajkú nem-
nak teljesítését leg-
gy ezt be nem vált-

ott egy-egy jámbor
boldogító álmáról le-
bir. tanácsban szín-
ob a Wand-ban egy
set irt, előadván eb-
lyek által a bécsi
szor emlegetett kie-
ezikszorozatra igen
párosi lapunk, hogy
en Deák által
a rejxráthba

riában — mint a „S.“
dolgoznak az erd-
ehívását illető mun-
orgalom gyanittatja
jedelmességét, me-
mesenek tudomásra

most van az újabb át-
rugságok szerencsét-
gy részét már mi itt,
omorságosan átga-
asabban szervezet-
tyrészt lemondottak
sztikar, új szervezé-
a királybírói helyet-
az újonczozás kö-
endelkezés alatt álló
város alk. tisztvise-
ott el, hanem a kor-
szigorúan ráparan-
elösség terhe alatt
onban csak a város
Vásárhely jan. 20-iki
zf. rendeletek felol-
zet östörvényeinek
zta. Tehát ott még
gy még sok van
bírek szerint — ott
öt olyan eredeti ese-
on vásárolt birtokok
alakot is behajítják,
időről, midőn még
ának.

M.
tet az 1862-ik év vi-
tüneményt mutatjuk
stü“ című szépiro-

szített laptól méltán
seje legyen elegans,
lekes tartalma által
erkölesi érzetet soha
ig megjelent 10 szá-
nyeknek felel meg,
ttel s finom tapintat-
i lapjának becsét és
olvasóink föleg pe-
nygelmebe ajánljuk.
Szász Károly, a ked-
eleteink neveivel ta-
nt kétszer két-két
ban, hoz igen esi-
tési ára félve re
adunk. — Hogy pe-
lelőül ide igtatjuk
tüneményét:

nyosolyád,
ítad
sz vala:
hala!
nek...
meg!

Szobád esendes, — nem zörren a kilincs,
Vendég, barát köszöntésére nincs;
Ajakhoz vonván forrón kezéd:
Nem mondja senki, hogy hálás, szeret. —
Ma a világ jön-megy, vigad, vegyül...
Te ünnepsz gyászoddal egyedül.

Egykor, beh másképp töltötték el itt
A szent karácson s új év perceit!
Akkor se múlt bár a komoly s mi szent:
Az ünneplés majd vigabb hangba ment...
Mikor még a szép ifjak... Istenem,
Beh minden is mulandó idelen!

Három fiú volt a nő öröme,
Egy nap, b u c s ú z n i mind hozzá jöve:
Anyjok megáldá három jó fiát,
— Szörnyű, mit e szív e perczben kiált.
Aztán elvitte mindhámat tova...
Anyjok nem kérdé, — tudta jól, — hova?

S kiket fagy, hó s virrasztás nem zavart:
Együtt tőrök jó kedvvel a sanjart;
S ha kürtszótló rengett a csatások:
Együtt s elől villogtak kardjaik,
Mig dől az oszlop, a sor átszakadt...
— Együtt nyugosznak most a föld alatt:

Ki látja őh nő! kíndó éjjelét,
Mely napjaidra terhesül: félt;
De bár arczod komoly, lépted szilárd,
Az éj, rémségivel, neked nem árt;
Ki ad ehhez bátorságot s erőt?
Az é g, mely azzal felruház, betölt!

Oh, áldassék az égi hatalom!
Melytől intözve van a habokom,
A szélvészben az a kis deszkaszál:
Min a szegény hajótört partra száll;
Az a csillag, mely fel-feltűnedez,
S az éjben a vándor vezére lesz!

Ki veszt sokat, mindent mi drága itt:
Hitét ha őrzi: őrzi őt a hit;
Az átok elhal, tart az ima még,
Mig a föld ködös — fenn derült az ég:
Siralmak völgyén, vad kietlenen:
Hol ember nincs már: Isten megjelen.

Ne bándd: hogy a világgal nincs közöd,
Nem lépve át magányos küszöböd!
Melynek szentben, igazban nincs lite:
Gúnyos képét minek hozná ide?
Nem vagy magad, hisz itt vannak veled:
A köny, imádság, az emlékezet!

Oh nő, dicsőbb vendégeket ne várj!
Körödbe van a három kedves árny!
A homlokon véres mirtusz ragyog, —
Tettben, halálban halhatatlanok!
Nem érzed-e: hogy e bűvös közel:
Borus szivedre bűszke fényt lövel?
Nem hallod-e? nyugodj meg oh anyánk,
Amak nevében, kiért meghalánk.

T o m p a M i h á l y .

Ismét felemlítjük és igen ajánljuk t. olvasóink-
nak az „Egyveleg“ című ismeret-terjesztő
hetilapot.

E lap minden hűhó és trombitaszó nélkül je-
lent meg az újévben; még ára is szerénységre mu-
tat, mert 3 hónapra csak másfél fr-ba kerül; de a
ki eddigi számait figyelemmel kísérte, meggyőző-
dött: hogy nemcsak „könnyű előadási modorban az
ismeretek legtöbb ágából hoz közleményeket“ —
mint maga ígérte, hanem arról is: hogy mit drága
könyvekből sok olvasás után kivonhatunk, azt e lap
dióhéjban foglaltan röviden és készen adja elénk.
Tanulhatunk belőle és érdeklől olvashatjuk; azért
ez olesó, szerrény de háladatos lapot ismét és ismét
ajánljuk. Előfizetéseket elfogadni készek vagyunk.

VEGYES HIREK.

— Közszeretben és tiszteletben álló alk. má-
sodalispánunk I s a k László csak mult jan 16-án
szabadult meg a katonaekecütőtől. A executio meg-
kezdése óta e g y e z e r h a t s z á z napi, s többnyire
lovas katonatartással sújtott, nem annyira az adó-
ért, hanem adókönyvek kiadása s más ilyenmü tirtü-
gyek alatt. Ehhez járul, hogy ablaktörés, zongora-
rombolás stb nem maradtak el. — Az exequált ro-
vására a mézárszékéből kiszolgáltattott hus kilenez
mázsát tesz.

— E hó 2-án az angol kisasszonyok helybeli
intézete egy estélyt rendezett, melyet a növendé-
kek által előállított igen szépen sikerült tünemé-
nyes esportozatok tevék érdekessé. Kiemelendő
az előadott alakzatok közül a védszellem a köze-
ledő óriaskigyó mellett alvó gyermekek felett, a
delestei Mária-tisztelet — s a mi a jelenvolutakat za-
jos tapsra s lelkesedésre hangolá, az volt érsek-
atyánk s örökös főispánunk ő exjának magyar jel-
mezű angyaloktól körülyett s két, Magyarország
ezimerével és hárszínű zászlóval ellátott cherub
által fenmutatott arczképe, melynek előmutatása
alatt a physharmonika nemzeti imánkat, a szózatot
zengé. — Az érdekés estélyt a nevendékek tánc-
mulatsága, s a jelenvolutának ft. Máriaassy Gábor
kanonok ur ő n g á általi szives megvendégelése
zárta be.

— A biharmegyei királyi biztos P e t r á k J á-
nos, nem érhetne meg működésének gyümölcsét;

f. hó 2—3-dika közti éjjel tüdővészben meghalá-
lozott.

— S a l k o v s z k y Lajos, Hontmegye kir. biz-
tosa Ipolyságon föbelötte magát.

— G y á s z h í r. A gyöngyösi szentferenczrendi
tárház szomorodott szívvel jelenti, hogy nt. M i s-
k o l e z y A g o s t o n, sz.-ferenczi áldozár, buzgó
hítségű s a zárda 18 éven át volt h.-előljárója
f. februárhó 4-én reggeli 12 órakor a haldoklók
szentségeinek ajtatos felvétele után jobb életre szen-
derült. Hílt tetemei a gyöngyösi zárdai sírboltba
tétettek le a feltámadásig tartó nyugalomra. Szül-
tetett a boldogult Vácson, 1802-ben; pappá szentel-
tetett 1826-ban. — Az örök világosság fényesked-
jék neki!

— Az egri irgalmas szerzet kórházában 1860 ik
év novemb. 1-től 1861-iki oct. hó utóljáig összesen
650 egyén részesült ápolásban. Ezek közül a két
testvér hazából 559, a többi 91 az osztrák birod-
alom különböző tartományaiából való volt. Az ápol-
tak közül 469 r. kath. 36 ó-hitt, 114 helyvét és ágos-
tai, 32 izraelita vallásu. Meghalt 28, egészségesen
elhagyá az intézetet 603, ápolás alatt maradt 19.

— A halál tanuló ifjúságunkból is kivette szo-
morú áldozatait. Egymás után most két ifjut raga-
dott el körünkül. Mindkettő a gymnasium 2-ik
osztályának volt tanonca. A korán elhunytakat
az összes gymnasiumi ifjúság megható részvét-
tel kísérte örök nyughelyére. Nem mulaszthatjuk
el ez uttal az ifjaknak a gyász szertartás alatt
dicsérelőleg működött énekkaráról teljes méltány-
lattal megemlékezni.

— A „Magyar gazd. egyesület“ a tokaji borral
elkövetett vastag visszaélés ellen szólal fel. Ugyan-
is egy pesti uri ember közelébb Berlinben mulat-
ván „Tokayer Ausbruch“ okkal is kedveskedtek neki.
A mint azonban a borti megizel, méltó bosszúval
nyilatkozta ki ismerősének, hogy e megihatlan
köttyalék soha sem látta a híres hegyalját. A kéz-
zel fogható csalásról az említett egyén összegyűjt-
ván az adatokat, azt legközelebb a Magy. gazd.
egyesületnek bejelenté. Az émelgyős köttyalék
„Teitelbaum“ ezég alatt, mint „Tokayer
Ausbruch“ és „Süsser Ungar“ árulatik, s
drága Teitelbaum ur hirdetésében elég szemte-
len azt állítani, hogy ő tokaji földbirtokos, s onnan
hordja e kitünő minőségű asszú bort! — A magy.
gazd. egyesület nem csak hazai lapjainkban, de
a külföldön is megtevé a szükséges lépéseket, hogy
e galád mystificatio méltó pelengere állíttassék.

— Lapirodalmunk ismét szaporodik, J e s z e n s z-
k y Dániel b. gyarmati ügyvéd engedélyt nyert „Ma-
gyar felvidéki közöny“ című lap szerkesztésére.
A lapot a nográdi gazd. egyesület közlönyeiül vá-
lasztá, s a tulajdonosnak 400 frnyi segélypénzt sza-
vazott meg.

— A magyaróvári gymnasium a tiszta magyar
tanítványok sorából kivételt; mit a derék magyar-
óváriak annál is inkább fájlnak, mert a gymna-
sium 105 növendéke közül a magyarifjak 75 en te-
hát túlyomó többséggel vannak.

— Veszprém megyében egy igen régi kardot
találtak, melyet tulajdonosa a n. muzeumnak szán-
dékzik küldeni. A kard pengéjének egyik lapján
következő felirat van: Thom. Drág bellator. 1242.
A felirásból gyanítható, hogy e kard egykor a tőr-
tényi nevezetességű Drágfy család egyik őseé
lehetett.

— A pannonhegyi apátság régiségházában egy
fehér agyagból készült korsó őriztetik, mely még a
krucevilágából való. A korsó önfedéllel bir, és sárga
virágokkal van tarkázva. Középen Tököly képe lát-
ható, s alatta ezen eredeti irat olvasható:

Vivat liberum religionis exereitium,
Vivat libertas,
Vivat Emericus Tököly Dux Protestantium,
Vivat Kassa, Eperjes;
Ilona asszony szerelmes,
Vinum bibunt Hajdones
Sed labanczi fontes.
Petrus Torkos 1680 cui simbolum:
Pro Deo et Patria 1678.

Egészen magyarul így hangzik:
Éljen a szabad vallásygyakorlat. Éljen a sza-
badság. Éljen Tököly Imre a protestansok vezére,
Éljen Kassa, Eperjes, Ilona asszony szerelmes. A
hajduk bort isznak, a labanczok vizet. Torkos Pé-
ter 1680. kinek jelszava: Isten- és hazáért 1678.
(Ilona asszony alatt hihetőleg Z r i n y i Ilona akkor
Tököly jegyese értetik).

— A londoni világiállításra hazánkából any-
nyi utazó jegyeztette be magát már eddig is, miként
aránylag aligha nemzetünk nem lesz ez alkalommal
legszámosabban képviselve.

— Ismeretes dolog, hogy M a a g e r, a híres
erdélyi-szász birodalmi tanácsos nem régiben egy
tervet nyújtott be a pénzügyminiszteriumnak, mely
szerint az osztrák állam-adósság 50 év alatt letisz-
tázható lenne. E terveért a derék ur 50% rebachot
kötött ki magának. E hirre több, tetemes adósság-
gal terhelt egyéniség 50%-ot ajánlott fel M a a g e r
urnak, ha őket adósságaiktól megszabadítja.

— Brassó vidékén a mult hó 22-én földrengés
tapasztaltatott.

— Egy valaki töltött káposztát akar küldeni a
londoni kiállításra. Érdekes volna, ha az ily tré-
fálózó egyéniség önmagát állítaná ki közbámulatra.

— A párizsi költségvetésből kiderül, hogy e
városban csak a kutyaadó 400,000 frankot jöve-

delmez. Egnémely jóra való bécsi lap rögtön kap
a koncezon, s a deficit részbeni fedezésére „a ku-
tya-adó“ behozatalát sürgeti.

— A narancs és citromokat is veszély fenye-
geti. E kedves déli gyümölcsök hazájában, a kelle-
mes Nizzában a mult hetekben oly hideg volt, mi-
nőre a tartományban alig emlékeznek. A hőmérő 3
századrész fokkal szállt a fagypontra alá. A fák el-
fagyásától félnek.

— Sziberiában roppant hideg uralkodik. De-
cemberhő óta a kéncső meg van fagyva, mihez
mintegy—40° R. kívánatik.

— A csehok majd elfogták — G a r i-
b a l d i t. — Nem rég nagy hangon kürtölte egyik
subventionált lap, hogyha Garibaldi fenyegetőz-
seitől menekülni akarunk, el kell őt fognunk. — S
ime, egy cseppbe mult, hogy a csehországi S t r a-
k o n i t z falubeliek a mult napokban el nem csip-
ték. A mondott napok egyikén — írja egy prágai
lap — délben, az említett falu egyik házába tiszte-
sen öltözött egyén nyit be, s alamizsnát kér. A ház-
ban levő özvegyet a vándor külseje annyira meg-
nyeré, hogy a kért alamizsnán kívül levest is adott
neki. A vendéglés közben azonban a nő nem állha-
tott ellen a kíváncsnak, hogy az idegennek alacsony
sorsú helyzetét kétségbe ne vonja, sőt e felől meg ne
kérdéze. Mire az idegen nagy bizalmasan elmondá,
hogy ő előkelő ur, s a sikertelen kéregetést Cseh-
országban már meguntá. Kérte azután az együgyű
aszonyt, hogy szomszédjainak neveit mondja meg,
mert ő fel akarja ezeket jegyezni, kik őt ajtóik elől
szívtelenül elűzték, s hogy tavaszon a francziákkal
visszatérvén, őket keményen megbüntethesse, mert
mert én — ugy mond — a híres Garibaldi tábornok
vagyok. A szegény megijedt aszony valami tirtügy
alatt elhagyta rettegett vendégét, s azonnal tudára
adá szomszédjainak, ki van a házában. Rövid idő
mulva az egész falu népe a ház elé esődült, hogy a
hírhedt rabló vezért (!) elfogják, — az ál-Garibaldi
azonban jónak látta ezalatt a kerten keresztül to-
va illanni. — Ezóta a cseh közmondások tára egy-
gyel szaporodott: „Megfogta, mint a strak-
konitziak Garibaldit.“

VÁSÁRI TUDÓSÍTÁS.

Eger, febr. 7. A rozsz utak miatt a mai hétfővásár nem volt
népes; a gabona csekély mennyiségben hozott a piacra.
mindazáltal vevők hiányában az árak ugyszólván a régiek ma-
radtak; és pedig tisztabuza 8 frt 50 kr, kétszeres 6—7 frt. ár-
pa 4 frt 20 kr, tengeri 5 frt 50 kr, zab 2 frt 80 kr.

Borüzlet. A felfokozott árak miatt a borvásárlók, ugy
látszik, elidegenedtek; s innen van, hogy a közelebb lefolyt hó-
napban csekély vásárlások történtek; az azelőtt megszabott árak
esőkentek. Jelenleg az ujbó 6—10 frton kel akonkiat; a ta-
vali bort 5—8 frton kínálják.

Miskolcz, febr. 5. Középarak: tisztabuza 8 frt 40 kr, két-
szeres 7 frt, rozsz 6 frt 40 kr, árpa 4 frt 20 kr, tengeri 5 frt
60 kr, zab 2 frt 40 kr. köleskása 12 frt, bab 8 frt 40 kr —
köblönkint.

NYILT TÉR. *)

Az irgalmas szerzet e hetilap 5-ik számában irt czáfolatára
kötelességemnek tartom a választ már azért is: mert szerzeti
állásunknál fogva szerényebben, ligadtalban, és alapos okada-
tokkal vártam volna állítasom ellenkezőjét bebizonyítani, nem
pedig 1-ör is megróni az „átalános gyógyszernek hirdetését“,
mit már egész Europa fővárosaiiban ügyfeleink gyakorolnak; ná-
lunk meg annyival szükségesebb a t. közönséget megóvni ily
hirdetés által attól, hogy ilyenmü gyógyszerket ne kénytelenít-
tessenek 2—3 szoros pénzen távolról megkhozatni.

2-or Azon kitélt, hol „a közönség tévútra való vezetését“
említik, ezen sajátságos tulajdonnal a szerzet birhat, és gyakor-
latában is lehet, de nekem ahhoz soha nem volt, sem nem lesz
hajlandóságom. Végre

dicsékvésők, tekintve a szerzet folytonos utazásait, mily
számtalan ezerekre menő kis útvegekkéi ajánlgatnak utjokban
szertesztét az országban, sem épen nagy fogyasztást, de legke-
vésbbe tanusit meggyőzést állítasom czáfolatára.

Azért is ujonan kijelentem, hogy a valódi egri viz, mely-
nek készítmódja az egri jesuiták titka volt, mely készítmé-
si titkot még a tulajdon szerzetbelőkkel sem közölték, (mint tudjuk
a kassai jesuiták gyógyszerára e titkot nem bírtá) azt felozla-
tásuk alkalmával mint szintén jövedelmező gyógytári ágat, és
mint valódi titkot gyógyszerárakkal általadták; és valahányszor
az említett gyógytár másnak birtokába jutott, mig végre megvé-
tel utján alólított tulajdonává vált, mindenkör az E g r i v i z
készítmódjának titka általadatott; mit tudtommal, valamint
mindig ugy most is a tulajdonos készít. Mindezeket szükség ese-
tében bővebben is okadatolhatom; miért is valódinak és eredeti-
nek alólított hirdetni bátorokodott.

Ha tehát az irgalmas szerzet a jesuitáktól öröklött, vagy
bármí uton nyert titkot hitelesen képes leend igazolni, mert ily
jövedelmező szer készítése titkának birtokbavételéről a szerzet
levéltárában mulhatlanul írásbéli okmányoknak kell lenni, akkor
igen kész lesz alólított elősmerni, hogy a fennérintett E g r i v i z
készítmódjának titkát ketten birjuk; de sértő ráfogással
párosult pusztá dicsékvési állításoknak soha hitelt nem adok.

Ezzel tartozom az igazságnak és önmagamnak; különben
e tárgy felett polemizálni nem szándékom.

Veszely János,
gyógytártulajdonos.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

B a l l a A. urnak Gyöngyösön. Kivánságát ha-
tósági titalom következtében nem teljesíthetjük.

*) Az e rovatban felvett közleményekért felelős egyedül a
közlő — Szerk.

HIRDETÉSEK.

Jóteknyczélú sorsjegyek 2000 nyerő számmal főnyeremény 1000 darab eszsz. arany huzás folyó évi martius 4-ike **egy jegy ára 50** krajczár.

Schweiczi sorsjegyek, huzás febr 15, 1 jegy ára 1 frt 50 kr. főnyeremény 40,000 fr. ezüst érejpénzben.

Pállfy hg. kölcsön sorsjegyei, huzás martius 15. főnyeremény 52,500 frt, legkisebb nyeremény 63 frt; egy ily jegy ára 44 frt a mely összeget lehet havonkénti 4—6 frtjával is lefizetni.

Svéd államkölcsön sorsjegyek, huzás 1-ső május. főnyeremény 15,000 tallér ezüstben, egy ily jegy ára [28] frt, a mely összeget lehet havonkénti 2—3 frtjával is lefizetni.

1839-iki kölcsön sorsjegyek, huzás június 2-ika, főnyeremény 42,000 frt, legkisebb nyeremény 105 frt, egy ily jegy ára 76 frt, a mely összeget lehet részletenkint is havonkénti 7—8 frtjával lefizetni.

Budaváros kölcsön sorsjegyei, huzás június 15-ike, főnyeremény 30,000 frt, legkisebb nyeremény 60 frt, egy jegy ára 41 frt, a mely összeget lehet részletenkint is havonkénti 4—5 frtjával lefizetni.

Schweiczi 9 frtos kölcsönparirok, 8 havi részfizetésre 1 részlet 2 frt — a többi havonként 1 frt, minden jegy nyer és ezüst pénzzel fizetetik.

Ezen öt utóbbi érték papirok játékok folyama alatt a cursusok szerint nálam naponta eladhatók; továbbá minthogy ugyanezen értékpapirok játékok folyama alatt valamennyi számaikkal kivétel nélkül nyernek, mely nyeremény azo árárt még a legrosszabb esetben is meghaladja, e szerint **Capitallistáknak, tőkepenzeik befektetésére különösen alkalmasak.**

Vidéki megrendelések arany-ezüst ékszerekre és sorsjegyekre pontosan teljesítenek. **SZURMÁK JÁNOS.** arany-ezüst és pénzváltó üzlete Egerben, az érseki lak átel- lenében.

Arany-ezüst ékszeres és evő- eszközök eladása, **nagy választékban, legolcsóbb áron jótállás mellett.**

Bel- és külföldi arany- ezüst pénzek beváltak és elad- datnak.

Takarékpénztári zálogje- gyek megvétetnek és rájuk pénzelőlegek adatnak.

Kölcsön és értékpapirok a pesti áron mindenkor kap- hatók és eladhatók ugy szin- te rájuk előlegek adatnak a legnagyobb összegekig, a visszafizetés bármikor tör- ténhet.

Szöllő-eladás.

A Czegléd-hegyen a Dónat-féle ut mellett Bóta Endre, és Halász Rózi szöllőjük közt fekvő, 800 sorból álló szőlő, ahhoz tartozó szilvaskerttel együtt jutányos feltételekkel szabad kézből eladó. Értekezhetni Rozsnyai István tulajdonosnál Rác-külvárosban 85-ik sz. a. 1—3

Árverés hirdetmény.

Néhai **Recskei Krisztina** örök- hagyó tömegéhez tartozó, Egerhez két mérföldnyire fekvő, Mikófalva község- vel határos ugfalvi pusztabeli szántóföld. rét, legelő és erdőből álló kis birtokrész folyó 1862-ik évi februar 26-ik napján reggeli 10 órakor Mikófalván a község házánál 3 vagy mint a bérleni kívánók többsége kívánandja, hat évre haszon- bérbe fogván árvereltetni, a bérleni szán- dékozók bánatpénzzel ellátva, a hely szí- nére meghivatnak. Eger, jan. 31-én 1862.

Szemere István.

tömeggondnok. 2—3.

Árlejtés.

Az egri érseki uradalomhoz tartozó pázmándi pusztán, Egerhez egy mérföldnyire, terjedelmes gazdasági épületek u. m. tisztalak, eselédház, tisztai és eselédistálló, kocsiszín, szerszámartófésszer; továbbá az Eger városához közel fekvő Vécei- völgyi téglaháznál a szárító s mellék kisebb épületek, amazok ugyan egészen újonan építették, emezek pedig a tavasz kinyitásával még ezen évben kijavítani fogván, az azokra szükséges ácmunkák a vállalkozóknak árlejtés útján szándékoltnak át- adni. E végből f. 1862-ik évi februárhó 20-ra reggeli 10 órára az érseki uradalmi igazgatóság irodájában árlejtés fog tartatni, melyre a vállalko- zók bánatpénzzel ellátva meghivatnak. A feltételek és tervek az említett irodában addig is megsem- lélhetők.

Kelt Egerben, február 8-án 1862.

Babics István s. k.
igazgató.

1—2.

Hirdetmény.

Cató, angol teltyér, hág Andornakon 20 fo- rintért. Kanczák piaci árak szerint ellátatnak.

Értesítés.

Tisztelt ügyfeleim megnyugtására ezennel kijelentem, hogy mult évi álladalmi szolgálatból tör- ténő kilépésem óta hivatalt nem is akarván vállalni Pesten ügyvédkedem. — Kelt Pesten, 1862-dik évi januárhó 23-án

Szabó Imre,

köz- és váltó ügyvéd Pesten. Gyer- tyánfi-ház I-ső emelet.

2—2

Szöllő-eladás!

Egerben a Bajuszhegyen egy kétrészből álló szőlő — az egyik 500, a másik rész 300 sor — a hozzá tartozó szántóföld- és kaszálóval, s egy szilvaskerttel együtt szabadkézből eladó.

Bővebb tudósítást ad özvegy Pergerné; lakik a minoriták terén 247-ik sz-a. 1—3

Jelentés.

Az első magyar általános biztosító társaság által Eger és vidékén az életbiztosítás ügyködésével levén megbizva, t. honfitársainnak, kik szolgálati készségemet igénybevenni akarják, tisztelettel jelentem, hogy lakásom van Egerben, ér- sekutezai Hesz telenyi-féle házban.

Gosztonyi József.

2—5

Hirdetés.

Markus János, érseki belsőmalom bérlőjénél egy **egykövű szárazmalom** jutányos áron eladatik. Bővebb tudósítás ugyanott szereshető.

Szöllő-eladási hirdetmény.

Egy, az egri határban a tekse-szalóki hegyen. t. Ujlaky számtartó ur szomszédságában levő 260 soros, és 14 csatornából álló szőlőt, aljával együtt szabad kézből eladni kíván

(Értekezhetni Egerben, Vöröskututca 958. ház- szam alatt.) Özv. **Szabó Lászlónő.** 1—3.

Eladási hirdetmény.

Egy, az egri határban, a Czegléd, Gröber Ferencz ur szomszédságában levő, 350 soros és hét csatornából álló szőlőt, alólirt szabadkézből eladni kíván. Értekezhetni Egerben, Ujvilágutca 298 sz. Tarczky János urnál özvegy Szekeresné há- zában.

Szekeres Ferencz, s. k.
molnármester Andornakon.

Zongorázni tanulóknak

alapos elméleti és gyakorlati oktatást ad óraszámra méltányos díjért egy ismert gyakorlott s ügyes mű- vész. — Tudakozódni lehet a sőházutezában levő Párvy-féle házban vagy a szerkesztőségnél. 2—2

Haszonbéri hirdetmény visszahívása

Sturman György által az Egri Posta 1, 2, 3-ik számában, Ozd helység határában kores- mai jog, bolt, mészárszék épületek, és minden hozzá tartozó haszonbérlet ez évi május 7-re hirde- tetett árverése ezennel visszahivatik.

Kelt Csermelyen, február 5-én 1862.

A hirdető

40,000 frt AJÁNLAT.

Freiburg-Cantonbeli sorsjegyek darabja 1 frt 50 kron levén nálam kapható, sors ked- vezése esetében a fenebbi összeg megnyerhető.

CZEIZLER LAJOS,

(halpiacz 239 sz.)

Dicsérőleg nevezetes

HERCZEGNŐ-MOSZDÓ-VIZ

RENNARD ÁGOSTONTÓL PÁRISBAN,

melynek oly csudálatos hatása van, hogy szorgalmas használat után a felbört meglepőleg élesztve kintünően szépíti és legmagosabb korig is egyenlő virágzó fiatalságban fentartja, valódi kapható **Gyöngyösön Kocziánovich József gyógyszerésznél,** ugyan itt kapható 1851-ik évben a londoni nagy iparkiállításban egyedül érdempénzzel jutalmazott

CÖLNI VIZ

Mária Clementine Apácától,

melyet a gyógyszerész tulajdon maga hozott Cölnből, mint legfinomabb, és legkellemesebb illatu szeszt, mely közönséges vízzel felkeverve új életre derít a vele mosdott testet, és minden más illatszereket tökéletesen pótol, sőt több évi ta- pasztalásból biztosan lehet ezen vizet köszvényes, fej, vagy testfájdalmak ellen is több vízzel keverve mint mosdót ajánlani. Egy igen csinosan venyigében kötött nagyobb üveg ára 2 frt 50 kr, egy kisebb közönséges üveg 1 frt 10 kr.

Szerkesztő: Danielik József. Kiadó-tulajdonos Czeizler Lajos. — Nyom. az egri érsek-lyceumi könyvnyomdában 1862.

A mai számhoz a mátrai bányá-egyesület programja van mellékelve.

Megjel-
Előfizetési

I. évi foly

Készítsün!

A vagy

Távol va

csak a vagy

csak vagy

E szó „f

mi, semh

függetlenség

tételez.

De ki tag

lenség bizt

elérésére? K

getlen egyén

rül lehetni f

ki tagadná v

biro egyén t

azért, hogy

ben alapot s

get állandós

dos erkölcsi

getlenségre il

csak anyagi

apak vagyunk

lést, a szelle

alapját is az

biztos kuffor

biztosabb ala

Vagyont

a gazda, a na

vész, az ipar

osztályok bá

A vagy

epen azért, m

hanem a függ

zan egyén.

Hány ip

tes, függetl

ki családjá

munkája utá

sen, kényelm

nagy vagy

nál okosab

getlen lelké

lesz, ha Isten

tül egészség,

Egyes ne

tegség, bales

galmát, por

vagy katon

nap már gon

ben tengőd

anyagi függ

E tudat

apának; e t

s a családi

gyit!

Készít

godt jövő

günket!

Az életb

ság elmélet

tosítottak

nyerészked

fillereim ny

élveznek, m

számtalan

ár

Ki a bizt

magyar bizt

fogja, hogy

megosztja a

Ki életét